

Sygn. akt II AKa 229/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Grzegorz Salamon

Sędziowie: SA – Adam Wrzosek (spr.)

SO (del.) – Przemysław Filipkowski

Protokolant: – st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali oraz oskarżyciela posiłkowego J. S. (1)

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2020 r.

sprawy D. H., córki S. i C. z domu A., urodz. (...) w W.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. akt XVIII K 46/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach czynu zarzuconego oskarżonej D. H. uznaje ją za winną tego, iż w dniu 17 lutego 2017 r. w W. przywłaszczyła powierzone jej mienie w postaci środków pieniężnych w kwocie 195 499,66 zł, pochodzących ze sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego przy ul. (...) w W., czym działała na szkodę J. S. (1) i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. skazuje ją na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonej na okres 3 (trzech) lat próby;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz J. S. (1) kwoty 195 499,66 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt sześć groszy);

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, zawierającą 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonej D. H. w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym;

IV. zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	229/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2019 r.
sygn. akt VIII K 46/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	<p>1. mająca wpływ na treść orzeczenia obraza prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. polegająca na dowolnej, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenie materiału dowodowego w postaci:</p> <p>a. wyjaśnień oskarżonej, które przywiodły Sąd I instancji do wniosku: "Same wyjaśnienia oskarżonej, jej zaangażowanie w sprawy mieszkaniowe E. S. (1) świadczą o tym, że kontakty z nim były rezultatem realizacji zamiaru przejęcia mieszkania, który powzięty był przez nią i J. S. (2), a czego jawnym potwierdzeniem były działania tych osób po</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

śmierci E. S. (1)", podczas gdy zamiar przejęcia mieszkania nie jest adekwatnym oraz jedynym logicznym wytłumaczeniem zaangażowania oskarżonej w sprawy mieszkaniowe drugiej osoby, kiedy brak innego dowodu świadczącego o trafności tego poglądu, a przeciwnie ww. zamiar wyklucza postawę oskarżonej, która jeszcze za życia E. S. (1), posiadając ważne pełnomocnictwo zawierające klauzulę, iż "Pełnomocnik może być drugą stroną czynności, której dokonuje w imieniu Mocodawcy (...) ograniczeń z art. 108 Kodeksu cywilnego nie stosuje się" (§ 4 pełnomocnictwa, k. 8 akt) mogła przejąć mieszkanie na swoją rzecz i następnie sprzedać, a jednak zgodnie z dyspozycją E. S. (1) sprzedała je I. S., nadto zaangażowanie oskarżonej wynikało również z faktu nieporadności E. S. (1) w zajmowaniu się sprawami mieszkaniowymi, które były bliskie D. H. ze względu na wcześniej wykonywaną pracę pośrednika w branży nieruchomości;

b. zeznań świadków J. S. (1), I. S., M. W., które doprowadziły Sąd do wniosku, że przedmiotem przywłaszczenia było także prawo własności nieruchomości, podczas gdy z zeznań tych osób wynika, że czynność sprzedaży mieszkania nie była kwestionowana później między pokrzywdzonym a nabywcą lokalu, a więc działanie D. H. zostało uznane za działanie samego uprawnionego, który jedynie nie otrzymał zapłaty za sprzedaż mieszkania;

c. zeznań świadka A. D., J. S. (1) i G. S. w zakresie wiedzy i czasu powzięcia wiedzy przez oskarżoną o kręgu spadkobierców po S. S. (2) i E. S. (1), które doprowadziły Sąd do błędnego

wniosku, że D. H. była świadoma, że żyją spadkobiercy po ww. osobach, a także kto należy do kręgu spadkobierców po tych osobach, podczas gdy pierwotnym źródłem wiedzy o tych okolicznościach był sam E. S. (1), który nie utrzymywał kontaktów z bratankiem i bratową i nie przejawiał zainteresowania ich życiem, a J. S. (1) nie kontaktował się ze stryjem w sprawach innych niż majątkowe. W tej sytuacji D. H. nie musiała weryfikować przekazanego jej przy sporządzaniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po S. S. (2) stanowiska E. S. (1), że jest on jedynym spadkobiercą po swojej matce, kiedy to on sam wykluczał posiadanie rodziny i być może nigdy o nich nie wspominał, a ocena Sądu nie uwzględnia faktu, że E. S. (1) jako osoba o pewnym stopniu demoralizacji wywołanej uzależnieniem od alkoholu nie tylko działał w złej wierze przeciwko własnej rodzinie, ale mógł również okłamywać w sposób wiarygodny D. H.;

d. wyjaśnień oskarżonej i S. D. w zakresie oceny relacji D. H. i J. S. (2), której Sąd nie przypisuje żadnego znaczenia dla zamiaru oskarżonej, podczas gdy sprawca przestępstwa przywłaszczenia musi działać z zamiarem kierunkowym, a D. H., co najwyżej mogła się godzić się na to (zamiar ewentualny), że spełniając żądanie J. S. (2) skrzywdzi majątkowo inną osobę;

e. wyjaśnień oskarżonej i zeznań I. S. w zakresie w jakim Sąd uznał, że D. H. zewnętrznie manifestowała posiadanie prawa majątkowego, podczas gdy z zeznań tych świadków oraz treści aktu notarialnego sprzedaży mieszkania wynika wniosek przeciwny, że będąc pełnomocnikiem manifestowała

posiadanie zależne "w imieniu innej osoby", a więc działała z wolą posiadania rzeczy dla innej osoby i z taką wolą przyjmowała środki pieniężne ze sprzedaży mieszkania, a nadto uznanie, że D. H. przywłaszczyła również kwotę 10 000 zł zadatku przekazanego oskarżonej w dniu podpisania umowy przedwstępnej, podczas gdy były to pieniądze przekazane jeszcze za życia E. S. (1) i brak jest wiadomości, aby nie zostały mu przekazane lub spożytkowane na jego potrzeby,

co skutkowało:

2. mającym wpływ na treść orzeczenia błędem w ustaleniach faktycznych, polegającym na uznaniu, że zachowanie D. H. było wywołane zamiarem przejęcia mieszkania od E. S. (1) i tym, iż działała ona z wolą i w sposób uzasadniający zarzucenie jej przywłaszczenia prawa majątkowego o znacznej wartości i w świadomości kręgu osób uprawnionych do spadku po E. S. (1), a także z zamiarem kierunkowym wyłączenia tych środków pieniężnych spod władztwa osób uprawnionych, podczas gdy brak jest podstaw faktycznych do formułowania takich ustaleń, w szczególności brak jest podstaw do stwierdzenia, że D. H. miała ustalony z góry zamiar, realizowany konsekwentnie, przejęcia mieszkania, a działanie D. H. miało charakter posiadania zależnego, nadto że była ona świadoma istnienia osób będących potencjalnymi spadkobiercami w sytuacji faktycznego pominięcia J. S. (1) przez E. S. (1) we wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po S. S. (2) oraz wobec stwierdzonego pozostawania pod

	wyraźnym wpływem J. S. (2), działała z zamiarem wystarczającym do przypisania jej czynu z art. 284 § 1 k.k.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>W dniu 23 stycznia 2017 r. E. S. (2) udzielił oskarżonej D. H. pełnomocnictwa notarialnego do zbycia w drodze sprzedaży należącego do niego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr. (...), położonego w W. przy ul. (...). E. S. (1) zmarł 9 lutego 2017 r. i z chwilą jego śmierci umocowanie wygasło (art. 101 § 2 k.c.). Oskarżona wiedząc o śmierci E. S. (1), w oparciu o pełnomocnictwo, które wygasło, w dniu 17 lutego 2017 r. sprzedała I. S. spółdzielcze własnościowe prawo do wyżej wymienionego lokalu. Powyższej czynności oskarżona nie dokonała we własnym imieniu lecz w imieniu E. S. (1) w ramach pełnomocnictwa z dnia 23 stycznia 2017 r. Zgodnie z art. 105 k.c. jeżeli pełnomocnik po wygaśnięciu umocowania dokona w imieniu mocodawcy czynności prawnej w granicach pierwotnego umocowania, czynność prawna jest ważna, chyba że druga strona o wygaśnięciu wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć. Nic nie wskazuje, że I. S., który był nabywcą spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, wiedział, iż właściciel tego prawa nie żyje bądź też w chwili podpisywania umowy notarialnej miał możliwość uzyskania informacji o powyższym fakcie, w sposób wskazany w art. 105 k.c. Tym samym wyżej wymieniona umowa była ważna, co czyni bezprzedmiotowym zarzut skarżącego, że J. S.</p>	

(1) będący spadkobiorcą E. S. (1) nie zakwestionował dokonanej przez oskarżoną czynności w postaci sprzedaży spółdzielczego prawa do lokalu. Dokonanie przez oskarżoną sprzedaży wyżej wymienionego prawa majątkowego w imieniu i na rzecz nie żyjącego E. S. (1) wykluczało możliwość przypisania oskarżonej przywłaszczenia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu i w tym zakresie apelacja obrońcy jest zasadna.

Oskarżona nie miała jednakże prawa rozporządzać pieniędzmi uzyskanymi ze sprzedaży wyżej wymienionego prawa. Nie ma przy tym znaczenia, czy oskarżona miała świadomość kto konkretnie był spadkobiorcą E. S. (1). Jeżeli spadkodawca nie pozostawi krewnych uprawnionych do dziedziczenia na podstawie ustawy, spadkobiorcą ustawowym jest gmina, w której spadkodawca zamieszkiwał przed śmiercią (art. 935 k.c.). Na marginesie należy zauważyć, że to, iż E. S. (1) dysponował orzeczeniem z którego wynikało, że jest on jedynym spadkobiorcą po swojej matce S. S. (2) (postanowienie Sądu Rejonowego Warszawa – Wola w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2009 r. sygn.. akt II Ns 847/08) nie dawało podstaw do wyprowadzenia wniosku, iż nie posiada on krewnych uprawnionych do dziedziczenia po nim. W świetle zeznań G. S. bezspornym przy tym jest, że oskarżona wiedziała, iż E. S. (1) miał rodzinę o stosunkowo bliskim stopniu pokrewieństwa (k. 29 – 30). Tego rodzaju informacje oskarżona miała też od A. D. (146 – 148).

Pełnomocnictwo udzielone przez E. S. (1) uprawniało oskarżoną

do nabycia na swoją rzecz należącego do niego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. W takim jednakże przypadku oskarżona byłaby w dalszym ciągu zobowiązana do przekazania swojemu mocodawcy pieniędzy pochodzących z tej transakcji. Śmierć E. S. (1) nie dawała zaś oskarżonej prawa do rozporządzenia pieniędzmi uzyskanymi ze sprzedaży gdyż nie była ona spadkobiercą wyżej wymienionego.

Oskarżonej postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. Strona podmiotowa zarówno przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. jak i z art. 284 § 2 k.k. ma charakter umyślny i kierunkowy. Sprawa musi działać w ściśle określonym celu, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy (mienia). Nie wystarcza, że sprawca godzi się na możliwość przywłaszczenia. Niezbędnym jest, by tego chciał, by to było jego celem. Przywłaszczeniem w rozumieniu art. 284 k.k. jest przy tym bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie znajdującym się w posiadaniu sprawcy cudzym mieniem ruchomym przez włączenie go do majątku swego lub innej osoby i powiększenie w ten sposób swojego lub innej osoby stanu posiadania bądź też przeznaczenie go na inny cel niż przekazanie właścicielowi (vide: Komentarz do Kodeksu Karnego pod red. Andrzeja Wąska, Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2004, część szczególna tom II, str. 831, teza 52 i 53 do art. 284). Oskarżona po śmierci E. S. (1) winna powiadomić o tym fakcie I. S. i w związku z wygaśnięciem udzielonego jej umocowania nie dokonywać sprzedaży należącego do zmarłego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. Tymczasem oskarżona ukryła przed

I. S. fakt śmierci E. S. (1) i w oparciu o pełnomocnictwo, które wygasło, przystąpiła do aktu notarialnego przenosząc na nabywcę prawo do powyższego lokalu. Tego rodzaju zachowanie jednoznacznie świadczy, że celem działania oskarżonej było przywłaszczenie pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży, co faktycznie nastąpiło. Gdyby zamiarem oskarżonej nie było przywłaszczenie pieniędzy uzyskanych z przeprowadzonej transakcji, to poinformowałaby I. S. o śmierci E. S. (1) i nie przystąpiłaby do aktu notarialnego.

Osoba umocowana do sprzedaży prawa majątkowego, jakim w tym przypadku było spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, nie ma prawa rozporządzenia pieniędzmi uzyskanymi ze zbycia powyższego prawa i winna je przekazać mocodawcy. Nie ma przy tym wątpliwości, że pieniądze uzyskane ze sprzedaży są mieniem powierzonym pełnomocnikowi. Fakt, że oskarżona już po śmierci mocodawcy dokonała sprzedaży powyższego prawa nie zmienia statusu korzyści uzyskanej z przeprowadzonej transakcji, a rozporządzenie pieniędzmi uzyskanymi ze sprzedaży stanowi sprzeniewierzenie mienia, o którym mowa w art. 284 § 2 k.k.

Okoliczność, że oskarżona pozostawała w związku z J. S. (2), który ją zastraszał i zmuszał do materialnego wspierania go, nie daje podstaw – jak to czyni skarżący – do twierdzenia, iż oskarżonej nie można przypisać działania z zamiarem kierunkowym, a jedynie, iż co najwyżej mogła się ona godzić, że spełniając żądania J. S. (2) skrzywdzi majątkowo inną osobę. Dla bytu przestępstwa z

art. 284 k.k. nie ma znaczenia co oskarżona zrobiła z uzyskanymi pieniędzmi, tj. czy zachowała je dla siebie, czy też przekazała innej osobie. Jednocześnie Sąd Okręgowy zasadnie stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły żadne okoliczności wyłączające bezprawność przypisanego jej czynu, a od wywieranej na nią presji mogła się uchylić w inny sposób nie poprzez wykorzystanie wygasłego umocowania do dokonania sprzedaży prawa majątkowego należącego do E. S. (1) i przywłaszczenia pieniędzy uzyskanych z przeprowadzonej transakcji. Sąd I instancji trafnie zauważył, że oskarżona miała możliwość powiadomienia organów ścigania o presji wywieranej na niej przez J. S. (2), a jeśli nawet obawiała się o swoje zdrowie z uwagi na odmowę wykonania czynności związanych ze sprzedażą prawa należnego do E. S. (1), to niebezpieczeństwo dla tego dobra nie miało charakteru bezpośredniego (str. 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W świetle zeznań I. S. bezspornym jest, że oskarżona przy podpisywaniu aktu notarialnego zbycia prawa należącego do E. S. (1) nie otrzymała kwoty 195.499,65 zł, a kwotę o 10.000 zł niższą. 10.000 zł otrzymała ona bowiem wcześniej, przy podpisaniu umowy przedwstępnej. Umowa przedwstępna nie została sporządzona w formie aktu notarialnego i nie jest znana dokładna data tej czynności. Nie można zatem wykluczyć, że czynność ta miała miejsce jeszcze za życia E. S. (1). Oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie wskazała, że kwotę 10.000

zł spożytkowała na potrzeby E. S. (1), a tym samym zawarte w tym zakresie, w uzasadnieniu apelacji, twierdzenia skarżącego są całkowicie dowolne. Podpisując umowę notarialną sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, oskarżona sfinalizowała zamiar przywłaszczenia w całości powierzonych jej z tytułu tej transakcji pieniędzy, a więc również uzyskanej wcześniej kwoty 10.000 zł.

Z tych wszystkich przyczyn należało zaskarżony wyrok zmienić w sposób, o którym mowa w wyroku Sądu Apelacyjnego. Co do okoliczności, które należało uwzględnić przy wymiarze kary. Sąd Apelacyjny podzielił argumentację zawartą w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody spełniają cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie winny zostać osiągnięte w stosunku do oskarżonej i są właściwą reakcją z punktu zasad prewencji ogólnej.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wyżej wskazano dlaczego wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie

oskarżonej od popełnienia
zarzucanego jej czynu nie jest
zasadny.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<i>Przedmiot i zakres zmiany został wskazany w wyroku Sądu Apelacyjnego</i>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Powody zmiany zostały szczegółowo przedstawione w pkt 3.1. niniejszego uzasadnienia.	

***5.3. Uchylenie wyroku sądu
pierwszej instancji***

<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

IV V	<p>O wynagrodzeniu dla obrońcy oskarżonej za obronę z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym orzeczono w myśl § 2, § 3, § 4, § 17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 z póź. zm.).</p> <p>Z przyczyn, o których mowa w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji zwolniono oskarżoną D. H. z kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa (art. 624 § 1, art. 626 § 1 k.p.k.).</p>
---------	---

7. PODPIS
Grzegorz Salamon
Adam Wrzosek Przemysław Filipkowski

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Przypisanie oskarżonej czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana